

Arrest

nr. 314 026 van 7 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 21 september 2021, dient op 22 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 23 november 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 12 april 2024.

1.3. Op 22 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 22 mei 2024 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 05 januari 1998 in de stad Bu'ale gelegen in het gelijknamig district van de provincie Middle Juba, waar u uw hele leven hebt gewoond tot aan uw vertrek. U bent moslim en bent deel van de clan Dabare. U hebt twee zussen, één broer en één halfzus. Eén zus [S.] is overleden en uw halfzus [I.] is vermist geraakt in 2005. U weet niet waar uw broer [N.] woont. Uw zus [F.], uw schoonmoeder, uw echtgenote, uw dochter en de dochter van uw verdwenen zus wonen samen in Jilib. Uw vader en moeder zijn overleden. U bent minder dan een jaar naar de koranschool gegaan, tot u stopte en begon te werken om uw familie te onderhouden. U was toen negen à tien jaar oud. U begon op uw tien à elf jaar te werken in de garage van uw vader. Jullie repareerden wagens in uw dorp.

Toen uw vader in 2017 overleed, begon u te werken in de garage van meneer [J.]. [J.] had reeds een winkel van auto-onderdelen in het dorp, en besloot een garage te openen. Hij plande u aan te nemen en twee extra personen, genaamd [M.] en [A.], die u vervolgens kon opleiden. Op een dag kwam de eigenaar van de garage, [J.], naar u toe op het werk. Hij vertelde u dat hij was gebeld door Al Shabaab en ze hem vroegen om een mekanieker. U en uw twee collega's werden gevraagd om auto's te gaan herstellen buiten de stad. Hierop zei u dat u dit niet kon, gezien uw verantwoordelijkheid over uw familie. U moest namelijk uw dochter en nichtje brengen en halen van de koranschool daar zij altijd door een mannelijke verantwoordelijke moesten worden begeleid. [J.] belde hen en liet hen dit weten.

Enkele dagen later kwamen leden van Al Shabaab naar u in de garage en vielen ze u aan. Ze vroegen u hoe u durfde te weigeren, waarna ze u sloegen en u arresteerden. Toen u vastzat in de cel bleef u hun vraag om auto's te herstellen weigeren. Er vond een luchtaanval plaats op dat politiebureau waardoor u gewond raakte en veranderde van cel. Op een gegeven moment zo'n twintig dagen à één maand na de aanval en nadat u bijna drie maanden vastzat, kwam de clanoudste voor u bemiddelen. Hij gaf u de keuze: ofwel bleef u in de cel en werd u mishandeld en was er niemand om voor uw gezin te zorgen, ofwel ging u akkoord om de auto's te repareren. U ging uiteindelijk akkoord omdat u niet wilde sterven. De clanoudste stond borg voor u en u werd vrijgelaten in oktober 2018 zodat u terug in de garage kon beginnen werken. In mei 2020 was u op een vrijdagmiddag gewoon thuis, er werd niet gewerkt. U werd opnieuw opgebeld door de eigenaar. Hij vroeg u of de auto's die de dag ervoor waren binnengebracht hersteld waren. Dit bleek het geval te zijn. Rond elf uur vond er een luchtaanval plaats. Toen u op de middag buitenkwam, werd u door gemaskerde mannen gearresteerd. U had zulke mannen nog nooit eerder gezien in de stad. U werd meegenomen.

Na een lange rit werd u met andere gevangenen die u niet kende vastgezet. U werd geslagen en mishandeld. Ze beschuldigden u van achter de luchtaanval te zitten. Zij wilden achterhalen met wie u samenwerkte waardoor ze u niet doodden, maar u vasthielden tot u alles zou vertellen. U werd regelmatig geslagen en mishandeld.

Op een nacht slaagde u er met andere gevangenen in om te ontsnappen uit de plek waar u vastzat. Iedereen rende weg, u ook. Tot u op een gegeven moment een boom tegenkwam die u herkende, aan de moskee. U ging naar het dorp Tati op vier kilometer van de stad. U nam daar een bootje en stak de rivier over. U eindigde op een landbouwgrond van een ver clanlid van u. De man was bang van u waarop u uw clanlijn opsomde. Hij kende uw naam niet, maar zei dat u best al lang weg was en dat de mensen dachten dat u dood was. Hij vertelde u dat uw moeder ondertussen was overleden. U belde uw vrouw, zij herkende u echter niet omdat u zo lang weg was en ze niet wist dat u nog in leven was. Zij zei dat ze was gecontacteerd door een paternale tante in Australië. U vroeg haar telefoonnummer. U belde haar en vertelde al uw problemen waarop zij u geld stuurde via de telefoon van het verre clanlid waar u bij was. De man gaf u het geld, en zei dat u moest weggaan vooraleer ze jullie zouden betrappen. Dan zouden jullie beiden worden gedood. U vertrok richting Kenia.

Na tien dagen lopen kwam u aan in Tubuluwarpo, een dorp aan de grens met Kenia. U betaalde mannen met een vrachtwagen en kon zo mee verder. U gaf hen ook het nummer van uw tante. U verliet Somalië in juli 2021, kwam aan in Nairobi en werd ondergebracht in een huis. Ze namen uw foto en kwamen terug met documenten. Op een namiddag kwam hij terug, de man zei u dat u moest meegaan en bracht u naar de luchthaven.

U vertrok samen met de man, hij had namelijk alle documenten, twee maanden later uit Kenia. U reisde via verscheidene transitlanden richting België. Eénmaal hier verliet de man u zonder u hiervan op de hoogte te stellen.

U diende een verzoek om internationale bescherming (VIB) in België in op 21 september 2021. Bij terugkeer vreest u door Al Shabaab te worden gedood.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest voor waaruit blijkt dat u verschillende littekens hebt op uw lichaam.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Zo bent u er niet in geslaagd om uw problemen met Al Shabaab aannemelijk te maken.

U allereerst gevraagd waar juist buiten de stad u auto's zou moeten gaan herstellen, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 18). Het is hierbij merkwaardig dat u geen idee hebt wat u juist weigert, desondanks de zware consequenties die volgen uit zo'n weigering. U verklaart zich namelijk bewust geweest te zijn van de gevolgen die verbonden zijn aan een weigering van een opdracht voor Al Shabaab. Zij zouden iemand doden, indien die persoon weigert (CGVS, p. 19). U zegt later ook nog dat '[...] als je bedreigd wordt, mishandeld, dan ga je meteen' (CGVS, p. 20). Het lijkt om deze reden dan ook een uitermate groot risico dat u ondanks uw verantwoordelijkheden toch weigert, ongeacht de door u gekende gevolgen. U gevraagd naar dit grote risico om potentieel gedood te worden, verklaart u dat u daar op dat moment niet over nadacht, maar dat wat u zag enkel de verantwoordelijkheid tegenover uw nichtje of zus was (CGVS, p. 19). Deze verklaring vermag echter niet uw reactie op de vraag van Al Shabaab om auto's buiten de stad te gaan herstellen te doen begrijpen.

Ten tweede verklaart u hierbij dat leden van Al Shabaab reeds als klant naar uw garage kwamen en door u werden geholpen (CGVS, p. 9 en 20). Louter het feit dat de opdrachten nu buiten de stad zijn, maakte dat u deze opdracht voor hen weigerden. Zoals reeds eerder gezegd, had u echter geen idee waar die opdracht juist plaatsvond en wat u juist weigerde. Bovendien stond uw dorp onder controle van Al Shabaab en zegt u dat er geen Somalische overheid aanwezig was (CGVS, p. 14). In acht genomen dat Al Shabaab uw reguliere klanten waren en zij alom aanwezig waren in uw dorp kunnen uw handelingen niet als logisch worden beschouwd binnen de context die u schetst en daaruit volgend uw verklaringen als niet geloofwaardig.

U bent vervolgens door Al Shabaab gearresteerd geweest. U werd langere tijd mishandeld terwijl ze u zeiden dat u de auto's moest gaan repareren. Uiteindelijk kwamen de clanoudsten bemiddelen en gaven zij u de keuze tussen gevangen blijven, of de auto's gaan herstellen die kapot zouden zijn. U besloot uiteindelijk toch akkoord te gaan (CGVS, p. 16). Het is ten eerste opmerkelijk dat u uiteindelijk toch akkoord ging met de opdracht van Al Shabaab, desalniettemin pas na drie maanden gevangen gezeten te hebben en te zijn mishandeld (CGVS, p. 20). Het CGVS kan niet verstaan waarom u zo lang hebt gewacht met akkoord te gaan om uiteindelijk te besluiten toch 'even jullie [te] worden' (CGVS, p. 20), terwijl u al die maanden vastzat zonder de verantwoordelijkheid te hebben kunnen dragen voor uw familie, wat de initiële reden van uw weigering was. De opdracht om naar buiten de stad te gaan zou in sé namelijk dezelfde moeten gebleven zijn, met de daarbij horende problemen wat betreft uw verantwoordelijkheid tegenover uw familie die in het gedrang komt, gezien u reeds Al Shabaab leden als klant had en u dus geen probleem had kunnen hebben met louter uw bestaande job verder te zetten. Er kan met andere woorden niet worden begrepen wat er anders was na de bemiddeling van de clanoudsten waardoor u uiteindelijk wel akkoord ging. Bijkomend verklaarde u naast uw verantwoordelijkheid voor uw familie ook dat u vreesde om naar oorlogsgebied gestuurd te worden, doordat dit reeds bij andere jongens die waren meegenomen was gebeurd. Opnieuw doet dit vragen rijzen, gezien u weigerde en uiteindelijk ook bent meegenomen, maar later uiteindelijk toch uw job probleemloos kon herstarten. U hiernaar gevraagd verklaart u dat uw akkoord was om auto's te repareren, maar niet om lid te zijn (CGVS, p. 20). Deze verklaring blijft vaag en bovendien maakte u initieel geen enkele melding van een vrees om meegenomen te worden naar het oorlogsgebied. Voorts is het merkwaardig dat u geen gewag maakt van enig verschil in het uitvoeren van uw job na uw akkoord, terwijl u vervolgens wel nog meer dan anderhalf jaar hebt gewerkt. U bent nooit uit de stad moeten gaan voor herstellingen. Dit was volgens u omwille van de (regen)seizoenen en de daarbij horende modder en onbereikbaarheid (CGVS, p. 21). Het is bevreemdend dat alle voorgaand vermelde gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, namelijk de opdracht, weigering, arrestatie, mishandeling, bemiddeling en toestemming, om

uiteindelijk geen meerwaarde te hebben betekend voor Al Shabaab en u nooit naar buiten de stad te zijn gestuurd. Bovenstaande elementen doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Vervolgens verklaart u dat er een aanslag plaatsvond op 'hun plaats' waarbij u werd beschuldigd van spionage, omdat u 'niet wilde toen, en dat ik er niet mee eens was met hun gedachte' (CGVS, p. 22). U zegt dat zij een vermoeden hadden van uw bedrog, gezien u ooit hun bevel had geweigerd. U verklaart immers slechts akkoord te zijn gegaan om auto's te herstellen en niet om met hen samen te werken en lid te zijn (CGVS, p. 22). U verklaarde daarentegen wel eerder in het onderhoud – en zoals reeds vermeld – dat u akkoord bent gegaan om 'even jullie [te] worden' (CGVS, p. 20). Het is bevreemdend dat u hier een onderscheid in maakt, gezien u hebt toegestemd met hun vraag om auto's te herstellen. Zoals u zelf verklaart gaven de clanoudsten u twee opties: ofwel gevangen blijven en mishandeld worden, of auto's herstellen voor Al Shabaab (CGVS, p. 16), wat u reeds deed gezien zij daarvoor al klanten van u waren. Bovendien is ook het niet aannemelijk dat Al Shabaab u enerzijds zou beschuldigen een spion voor de overheid te zijn en anderzijds u eerder tot samenwerking zou willen dwingen. Louter uw verklaring dat u de enige garage in de stad was, vermag niet deze bemerking te wijzigen. Het is niet aannemelijk dat u de enige persoon in de wijde omgeving zou zijn geweest die auto's kon herstellen.

Wat betreft uw collega's bent u ook uiterst vaag. U verklaart dat zij hetzelfde als u werden gevraagd, ook zij moesten auto's gaan herstellen. Eén van uw twee collega's ging akkoord met de gevraagde opdracht, de andere niet. Deze laatste werd ook gearresteerd en meegenomen (CGVS, p. 19). U hebt hem niet meer gezien nadat jullie beiden zijn meegenomen. Vreemd genoeg is er jullie niet hetzelfde overkomen. Daar bovenop vallen er nog enkele bemerkingen te maken over wat u verklaart over uw collega die wel akkoord ging. U gevraagd wat er met hem is gebeurd na zijn toestemming, zegt u dit niet te weten. U gevraagd of hij ook werd gearresteerd, hebt u ook geen idee. U zegt hem niet meer gezien te hebben na uw arrestatie (CGVS, p. 19). Dit is merkwaardig, gezien u drie maanden later, na de bemiddeling van de clanoudste voor uw vrijlating, naar de garage terugkeerde (CGVS, p. 16). U verklaart dat hij daar niet meer was, dat u hem niet meer had gezien sinds uw arrestatie en dat diegenen die akkoord gaan, met hun meegaan, en niemand die persoon nog terugziet (CGVS, p. 19). Dit is slechts een blote bewering, gezien u eerder verklaarde geen idee te hebben wat er met hem is gebeurd na zijn weigering, u hebt hem na uw arrestatie namelijk niet meer gezien. Uw verklaringen zijn louter insinuaties. Het is bovendien bevreemdend dat u na uw akkoord – en na drie maand weigeren – gewoonweg uw werk mag verderzetten in de garage, terwijl uw collega – na meteen akkoord te gaan – is meegenomen en nooit meer terug gezien. U gevraagd waarom u ook niet bent meegenomen verklaart u dat u louter akkoord ging om auto's te repareren, niet om lid te worden (CGVS, p. 20). Opnieuw is het bevreemdend dat zij voor u dit onderscheid maakten. Louter uw verklaring dat deze man geen familie of gezin had, waardoor hij meteen meeging, vermoogt niet deze onlogische handeling van Al Shabaab te verschonen. Het is uiterst bizar dat jullie onder dezelfde voorwaarden – jullie kregen alle drie 'hetzelfde te horen', namelijk dat jullie auto's moesten gaan herstellen (CGVS, p. 19) – anders werden behandeld. U hiernaar gevraagd zegt u dat zij enkel u hadden gevraagd omdat u de leraar was, de anderen konden enkel maar 'kleine klusjes' doen zoals olie verversen of banden vervangen. Dit stemt niet overeen met uw eerdere verklaring waarbij jullie dezelfde vraag kregen. Erna zegt u dan weer dat zij, Al Shabaab, 'die jongens nodig hadden' (CGVS, p. 20). U slaagt er niet in een éénduidig antwoord te bieden op de vraag waarom u anders werd behandeld. Volgens u waren uw collega's namelijk enerzijds niet capabel om hetzelfde als u te doen, maar Al Shabaab had hen anderzijds wel gevraagd én nodig. Uw niet-consistente verklaringen omtrent het onlogisch handelen van Al Shabaab tegenover u en uw collega's maken verder dat uw verhaal als niet-aannemelijk wordt beschouwd.

Bovenstaande argumenten in acht genomen kan besloten worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u problemen hebt ondervonden met Al Shabaab en beschuldigd bent geweest van spionage. Hieruit volgt dan ook dat aan alle daaropvolgende gebeurtenissen - met name uw ontsnapping uit de Al Shabaab gevangenis en uw vlucht uit Somalië- niet geloofwaardig kunnen worden geacht. Bovendien is uw ontsnappingsverhaal gebaseerd op een reeks van toevalligheden waarbij u bij het weglopen toevallig een boom passeerde die u bleek te herkennen en vervolgens toevallig terecht kwam op het veld van een ver clanlid (CGVS, p. 17). Deze man kende u niet, maar hij wist merkwaardig genoeg wel dat u al lang weg was en uw moeder ondertussen overleden was. Hij bracht u in contact met uw vrouw en zij vervolgens met een tante die uw reis financierde. Noemenswaardig is ook het feit dat u vermeldt dat uw vrouw u niet meer herkende omdat u best lang vastzat, desondanks u 'slechts' één jaar vast hebt gezeten. U werd in mei 2020 namelijk een tweede maal gearresteerd en verklaart in juli 2021 uit Somalië te zijn vertrokken (DVZ verklaring d.d. 18 november 2021, vraag 32). Deze toevalligheden en onwaarschijnlijke verklaringen schaden de geloofwaardigheid van uw relaas nog verder.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Uw verklaringen zijn niet geloofwaardig. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Het medische attest dat u voorlegt kan bovenstaande appreciatie niet veranderen. Zulk attest zegt niets over de omstandigheden waarin uw verwondingen zijn opgedaan, en heeft bijgevolg geen invloed op uw verzoek om internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uw advocaat haalde dit ook aan.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de

groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden.

ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba te worden beoordeeld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt Middle Juba bestempeld als een regio waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. De EUAA benadrukt daarnaast dat mensenrechtenschendingen door al-Shabaab die de controle heeft over Middle Juba, onderzocht moeten worden in de context van de vluchtelingenstatus.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Het is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab. De groepering concentreert haar bestuursapparaat en hiërarchie in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van AlShabaab. Begin april 2023 vonden er in de stad confrontaties plaats tussen twee al-Shabaab fracties over de leiding van de groepering. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 366.851 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 27 geweldsincidenten in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (17). Dit zijn allemaal luchtaanvallen, uitgevoerd door (vermoedelijk) US AFRICOM, de ATMIS-troepen van het Keniaanse contingent en het Keniaanse leger. Hierbij vallen soms burgerdoden. De incidenten onder de categorie battles (5), zijn allen gevechten tussen AS-groepen onderling in de stad Jilib. ACLED noteert geen burgerslachtoffers door dit geweld. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor al het geregistreerd geweld tegen burgers (violence against civilians). Al-Shabaab executeert mensen op verdenking van spionage, omwille van het vervoeren van humanitaire hulpgoederen of als straf voor het plegen van een moord. ACLED noteert in totaal 87 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba door het geweld. De meeste registreert ACLED onder violence against civilians met 41 burgerdoden. ACLED registreert ook 3 burgerdoden door luchtaanvallen op al-Shabaab in bewoond gebied. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van droogte, conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Hij betoogt dat de commissaris-generaal geen enkel inlevingsvermogen toont. Hij legt uit dat hij gestopt was met school omdat zijn moeder ziek was en hij in het huishouden moest helpen en dat zijn vader in 2017 stierf, waardoor alle verantwoordelijkheden op zijn schouders terecht kwamen. Hij zou dit hebben proberen uit te leggen aan Al-Shabaab, in de hoop dat die begrip zouden tonen.

Omdat hij weigerde om auto's te repareren buiten de stad, was het volgens hem niet zinvol voor Al-Shabaab om meer praktische informatie te delen over de plaats waar dit diende te gebeuren. Hij acht het logisch dat hij die informatie dan ook niet wist. Bovendien was het niet zijn garage en kon hij niet kiezen welke klanten hij hielp. Hij had echter wel de keuze om niet voor de groepering te werken buiten de garage, wat volgens hem een verstaanbare keuze betreft.

Waar de commissaris-generaal het opmerkelijk acht dat hij uiteindelijk toch akkoord is gegaan, wijst hij erop dat hij eerst niet wilde toegeven, maar dat hij uiteindelijk geen andere optie meer zag zodat hij zichzelf kon redden en op die manier ook zijn familie.

Verwijzend naar het medisch attest, betoogt hij dat niet kan ontkend worden dat hij serieuze verwondingen heeft opgelopen in het verleden, ook al kunnen de omstandigheden waarin die werden opgelopen hieruit niet worden afgeleid. Hij verwijt de commissaris-generaal de bevindingen van de arts volledig aan de kant te schuiven en een gebrek aan inlevingsvermogen te hebben.

Hij legt uit dat hij de beste/slimste collega was tussen de garagisten en dat hij daarom voor Al-Shabaab de meest interessante persoon was om tot samenwerking te dwingen.

Het kan van hem niet verwacht worden meer informatie te hebben over zijn collega die ook werd meegenomen, nu die geen familie had waaraan hij iets kon vragen en hij die ook niet meer heeft teruggezien. Hij stipt nog aan dat van een groepering als Al-Shabaab niet verwacht kan worden dat zij beredeneerd te werk gaan.

Hij licht nog toe dat hij zijn werk gewoon kon verderzetten omdat het regenseizoen was en er veel modder was en hierdoor de mensen zich vrijwel niet konden verplaatsten en er weinig werk was.

Tot slot stelt hij dat hij in aanmerking moet komen voor de subsidiaire beschermingsstatus omdat er immers moeilijk gesteld kan worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning ervan.

3. Nieuwe stukken

3.1. Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de

vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest gedood te worden door Al-Shabaab omdat zij hem ervan verdachten verantwoordelijk te zijn voor een bombardement nadat hij eerder door hen benaderd werd met het verzoek voor hen auto's te herstellen.

4.3.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- I) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij problemen ondervonden heeft met Al-Shabaab omdat (i) het opmerkelijk is dat hij niet weet waar juist buiten de stad hij auto's moest herstellen terwijl hij (a) hierdoor een groot risico nam ongeacht de door hem gekende gevolgen en (b) het niet logisch is dat hij louter weigerde omdat het ging om 'buiten de stad'; (ii) niet verstaan kan worden waarom hij zo lang gewacht heeft om akkoord te gaan na zijn arrestatie terwijl hij al die maanden vastzat zonder de verantwoordelijkheid te hebben kunnen dragen voor zijn familie, wat de initiële reden voor weigering was en hij plots melding maakt van zijn vrees om naar oorlogsgebied gestuurd te worden; (iii) hij geen gewag maakt van enig verschil in het uitvoeren van zijn job na zijn akkoord, terwijl hij nadien nog meer dan anderhalf jaar gewerkt heeft en nooit uit de stad moest gaan voor herstellingen en uiteindelijk geen meerwaarde heeft betekend voor Al-Shabaab;
- II) Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab hem zou beschuldigen van spionage voor de overheid omdat (i) hij nochtans verklaard heeft dat hij zich akkoord had verklaard om een van hen te worden; (ii) zij anderzijds hem tot verdere samenwerking zouden willen dwingen;
- III) Verzoeker blijft vaag over zijn collega's omdat (i) hoewel andere collega's ook door Al-Shabaab gevraagd werden om auto's te herstellen en één collega aanvaardde en de andere niet, hen niet hetzelfde overkomen is; (ii) het vreemd is dat verzoeker niet meer weet over wat er met zijn collega's is gebeurd nu hij na zijn vrijlating naar de garage terugkeerde; (iii) verzoeker er niet in slaagt een éénduidig antwoord te bieden op de vraag waarom hij anders behandeld werd dan zijn collega's.

IV) Verzoekers ontsnapping uit de Al-Shabaab gevangenis en zijn vlucht uit Somalië is niet geloofwaardig omdat (i) zijn ontsnapingsverhaal gebaseerd is op een reeks van toevalligheden en (ii) het onwaarschijnlijk is dat zijn vrouw hem niet meer zou herkend hebben daar hij slechts één jaar heeft vastgezet; V) Het medisch attest kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen nu het niets zegt over de omstandigheden waarin hij zijn verwondingen heeft opgelopen en geen invloed heeft op zijn verzoek om internationale bescherming.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoeker er niet in slaagt om zijn problemen met Al-Shabaab aannemelijk te maken. Verzoekers verklaringen, over de reden waarom hij initieel weigerde in te gaan op het verzoek van Al-Shabaab om hun auto's te herstellen en waarom hij dan uiteindelijk toch toegaf, zijn niet consistent en getuigen allerminst van enige plausibiliteit.

Verzoeker geeft immers aan dat hij weigerde om auto's buiten de stad te herstellen omdat hij zich verantwoordelijk achtte voor zijn familie en omdat hij zijn kinderen naar de Koranschool moest brengen en halen (NPO, p. 16). Indien zijn weigering gevolg te geven aan een vraag van Al-Shabaab was ingegeven door het feit dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om zijn kinderen van en naar de Koranschool te vervoeren, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij ook wist waar buiten de stad hij de auto's zou moeten herstellen, alvorens hij de opdracht van Al-Shabaab in de wind sloeg. Verzoeker gaf echter aan dat dit niet verteld werd (NPO, p. 18). Door in het verzoekschrift simpelweg te herhalen dat hij dit niet wist en erop te wijzen dat dit logisch is omdat Al-Shabaab pas verdere inlichtingen zou geven indien zij wisten dat er instemming was, betreft een loutere en blote post-factum bewering, die geen steun vindt in verzoekers verklaringen. Bovendien doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat het allerminst aannemelijk is dat verzoeker dergelijke vraag zou weigeren nu hij kennis had van de gevolgen die dergelijke weigering kon hebben. Gevraagd of men zomaar kan weigeren in te gaan op de vraag van Al-Shabaab, antwoordde verzoeker dat Al-Shabaab je dan kan vermoorden (NPO, p. 19). Het is allerminst geloofwaardig enerzijds te wijzen op zijn verantwoordelijkheden voor zijn familie – wat hij nogmaals benadrukt in zijn verzoekschrift en daardoor de commissaris-generaal het gebrek aan inlevingsvermogen verwijt – doch anderzijds geen gevolg te geven aan een vraag tot reparatie met het risico te worden vermoord. Dat het een verstaanbare keuze zou zijn, zoals aangehaald in zijn verzoekschrift, betreft geen dienstig betoog. In ditzelfde verband is het voorts nog minder plausibel dat verzoeker, rekening houdend met de verantwoordelijkheid die hij wenste te dragen voor zijn familie, pas na 3 maanden door Al-Shabaab vastgehouden te worden, zou ingaan op hun verzoek (NPO, p. 16). Waar hij er in zijn verzoekschrift aanstipt dat hij eerst niet wilde toegeven, maar dat hij uiteindelijk geen andere optie meer zag teneinde zichzelf te redden en op die manier ook zijn familie, gaat hij eraan voorbij dat hij, ondanks het feit dat hij zich bewust was van de gevolgen van zijn daden, zijn familie drie maanden in de steek heeft gelaten, wat niet strookt met zijn verklaring dat hij initieel de opdracht zou hebben geweigerd net om voor zijn familie te kunnen zorgen.

Dat verzoeker, nadat hij na drie maanden gevangenschap werd vrijgelaten omdat hij zich akkoord had verklaard om de auto's buiten de stad te herstellen, dit uiteindelijk gedurende maar liefst anderhalf jaar niet moest doen, haalt de geloofwaardigheid van zijn relaas verder onderuit. De verantwoording die hij hiervoor biedt, namelijk dat er sprake was van een regenseizoen en Al-Shabaab zich dan niet verplaatst, overtuigt allerminst. (NPO, p. 21-22), zoals op goede gronden wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Verzoeker komt niet verder dan zijn verklaringen in dit verband, te herhalen in zijn verzoekschrift, waardoor hij geen ander licht werd op de pertinente gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal.

4.3.3.2. Vervolgens wordt terecht geoordeeld dat verzoekers verklaringen over zijn collega's bijdragen tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Volgens verzoeker werd aan twee collega's hetzelfde gevraagd, waarop één instemde en één weigerde. Verzoekers verklaringen, over wat er gebeurde met de collega die wel akkoord ging, zijn niet consistent. Enerzijds verklaart hij dat degene die akkoord gaat met Al-Shabaab meegaat en dat niemand die persoon nog terugziet, maar anderzijds geeft hij aan dat hij geen idee heeft van wat er met die collega, die akkoord ging, is gebeurd (NPO, p. 19). Verzoekers onwetendheid in dit verband, klemmt met zijn verklaring dat hij zelf, na zijn vasthouding, terugkeerde naar de garage, waardoor hij zich alleszins had kunnen informeren bij zijn baas naar zijn collega. Dat hij dit klaarblijkelijk niet deed, getuigt van een opmerkelijke desinteresse wat de geloofwaardigheid van de door hem voorgestelde gang van zaken niet ten goede komt. In het verzoekschrift komt hij niet verder dan aan te stippen dat het van hem niet verwacht kan worden meer informatie te hebben over zijn collega die ook werd meegenomen, nu die geen familie had waaraan hij iets kon vragen en hij die ook niet meer heeft teruggezien, nu het alleszins mogelijk was

informatie te vergaren bij de persoon waarvoor hij werkte. Dat van een groepering als Al-Shabaab niet verwacht zou kunnen worden dat zij beredeneerd te werk gaan, stelt verzoeker er alleszins niet van vrij consistente en geloofwaardige verklaringen af te leggen, *quod non in casu*.

Voorts is het allerminst plausibel dat verzoeker, nadat hij werd vrijgelaten omdat hij zich akkoord had verklaard met de opdracht van Al-Shabaab, dit alsnog simpelweg kon weigeren (NPO, p. 20). Door er in het verzoekschrift op te wijzen dat hij de beste/slimste collega was tussen de garagisten en hij voor Al-Shabaab de meest interessante persoon was om tot samenwerking te dwingen, werpt hij geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. Evenmin is dergelijke blote bewering van die aard om afbreuk te doen aan de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing.

4.3.3.3. Verzoeker kan tot slot niet gevolgd worden in zijn betoog omtrent het medisch attest, waar hij de commissaris-generaal verwijt de bevindingen van de arts volledig aan de kant geschoven te hebben en hierdoor te getuigen van een gebrek aan inlevingsvermogen.

Rekening houdend met de zeer relatieve bewijswaarde van het medisch document en het gegeven dat de inhoud ervan niet ondersteund wordt door zijn verklaringen maakt dat het attest geen afbreuk kan doen aan voorgaande vaststellingen (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Ten eerste betreft het een attest dat werd opgesteld op 19 november 2021 in Belgrado, terwijl verzoeker zich reeds op 21 september 2021 in België bevond. Het valt niet op te maken uit het medisch attest op welke wijze de desbetreffende arts tot zijn bevindingen zou zijn gekomen. Gevraagd ter terechtzitting of verzoeker na zijn aankomst in België, België nog heeft verlaten, antwoordt hij ontkennend.

Bovendien strookt de inhoud ervan niet met verzoekers verklaringen. Hoewel in dit attest inderdaad melding gemaakt wordt van verzoekers littekens, worden de omstandigheden toegeschreven aan een andere oorzaak dan de problemen die hij meent gekend te hebben met Al-Shabaab en die *supra* werden besproken. Het attest vermeldt dat de littekens te wijten zijn aan slagen die hij één jaar geleden meerdere keren gekregen heeft in Somalië, in de gevangenis, en die werden toebedeeld door een groep Al Quaida. Het medisch attest is aldus niet van die aard om zijn verklaringen te ondersteunen of om een ander licht te werpen op de vastgestelde ongeloofwaardigheid ervan. Voort geeft het geen uitsluitel over de omstandigheden waarin de verwondingen zouden zijn opgelopen, nu attest gebaseerd is op de verklaringen van verzoeker zelf. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat het desbetreffende attest zonder meer en op onterechte wijze aan de kant wordt geschoven.

4.3.3.4. Door in het verzoekschrift zijn onenigheid te uiten aangaande de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing, zonder deze *in concreto* te weerleggen, is hij niet in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande, die overigens steun vinden in de stukken van het administratief dossier. De motieven in de bestreden beslissing blijven integraal overeind.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de stad Bu'ale, gelegen in de provincie Lower Juba, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Lower Juba dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Lower Juba moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de situatie in Lower Juba niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog, dat hij in aanmerking moet komen voor de subsidiaire beschermingsstatus omdat er moeilijk gesteld kan worden

dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning ervan, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Lower Juba dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Lower Juba hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen er in zijn hoofde geen individuele elementen worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Juba een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt aldus niet.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, wordt beklemtoond dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO